

» **VYLOVENO**

Čas

Říká se, že čas zahojí všechny rány. Lidé tak čekají na den, kdy už to bude, kdy bude všechno v pořádku. Ale čas nám dává náplast každý den od toho osudného zranění. My se tak léčíme každý den a posouváme se čím dál tím víc. Lidé čekají na den, kdy jim někdo řekne: „Tak, už jsi vyléčen. Můžeš pokračovat ve svém životě.“ Ale neuvědomují si, že tento den nikdy nepřijde. Tohle jim nikdo nikdy neřekne. To proto, že se posouváme každý den, rosteme každý den. Možná se rána zacelí, nebo na ni jen přestane myslet. Náš postoj se v průběhu toho času změní. Tu bolest vnímáme jinak. Proto si ani nevšimneme, že jsme vyléčení. Už žijeme svůj život tak, jak nám čas určil, kam nás přivedl. A to všechno se událo během dnů léčby. Přesli jsme na jinou cestu. Začali jsme žít svůj život s drobnými změnami. Prostě se vše mění v průběhu každého dne. Nesmíme čekat na nějaké znamení, co a jak máme udělat. Nic takového se totiž nestane a my jen ztratíme čas.

Žofie Hartmanová

Havrání kruhy pod mýma očima. Matka mi furt opakuje, ať chodím dříve spát. Ona to netuší, kdyby to tušila, neříkala by to. Neboť nejsou způsobené nedostatkem spánku. Příčinou je nedostatek klidu v hlavě, nedostatek radosti, nedostatek lásky, nedostatek všeho. Hlasy uvnitř mě se tak moc překřikují. Třeští mi z toho hlava. Bolí mě celé tělo, je to, jako kdybych ležela ve středu roztržitých střepech vázy, kterou jsem nechtěně shodila.

m

» **POEZIE**

O Vzduchu a Mracích

Obrovitánské oblaky,
Oblé, či čerchované
Či vyschlé jak' vata
Či hladké jako humr
Či kostrbaté jak' krab

Či volně natažené jako pracka psa obecného
Ve výši visí vel-vážené
A krouží kříž-krážově
Stuhlý vzduch zůstal stát
Bledý jak' duch
Ale i tak dojat'

Karleš Snozmo

» **ROZHOVOR**

Rozhovor se Štefanem Uhreckým k výstavě Snídaně s Šebestou v galerii Alternativa.

Štefan Uhrecký (1995) absolvoval malířský ateliér SUPŠ Jihlava-Helenín v roce 2016/17.

Jak vznikla ta výstava?

Byl jsem s Petrem Kovářem v knajpě, je to asi 2 nebo 3 roky zpět, a říkal jsem mu, že by se mi líbilo udělat výstavu. Načež mi Petr později poslal informaci o opencallu z OGV, že bychom to mohli zkusit. A já souhlasil. A vyšlo to.

Co měla lidem předat?

Spousta lásky, světla a porozumění... Řečeno samozřejmě s nadsázkou... Vnímám umění jako neverbální komunikaci, propojení mezi lidmi, jako součást filozofie, paradigmatu, odrazu dnešního stavu vědomí, duše apod. Tedy, proč už dneska nedokáže nikdo namalovat obraz jako z dávné renesance? Ta doba už je navždy pryč, to myšlení, víra a filozofie lidí je už dnes zastaralá, tak i dnešní doba bude jednou stará a plesnivá a umění z dneška už nebude aktuální. Ale bude budoucím lidem hlásat o tom, jak jsme žili, v co jsme věřili, a co konzumovali; tedy jestli se něco dochovala, je toho všude moře...

Svět bez umění by byl jako jedna velká kostka ledu, jen si představ život bez hudby, filmů, obrazů, tance, architektury, všechno by bylo hranaté a jednotvárné, byla by to nuda, jen smrt a hnusná fabrika...

Co měla předat? Nemám rád takové otázky a ani nedokážu odpovídat. Naplňuje mě, když se dokážu spontánně a svobodně vyjádřit, a nemusí to být jen v obraze.

Jaká byla tvoje inspirace při tvorbě?

Smrt, samota, plíseň, pozorování, moje plesnivý srdce a všechno zlé a ošklivé, zase přeháním... Já už si nevzpomínám ani, časy se furt proměňují. Asi ke každému obrazu bych něco měl. Snažím se, aby obraz měl tajemný rozměr a neřikal divákovi nic konkrétního, jsou to dost niterný věci a o těch se nemluví, nebo se to snad ani nedá slovně předat.

Tvůj oblíbený umělec?

Těch je plno, ale když mi někdo položí tuhle otázku, ihned mi naskočí Goya. Když jsem viděl poprvé jeho lepty, totálně mě to pohltilo, asi mě nikdy nic předtím tolik nezasáhlo a neovlivnilo. Třeba pak Francis Bacon, Mark Rothko, Edward Hopper, Basquiat, Paul Klee a Vladimír Boudník.

Hana Janušková

» **POVÍDKA**

Bývalo tehdy léto jaro roku kdysi a oni byli takhle jednou v Brně, čekali na vlak do Bratislavy na nádraží, vlaky jezdí a vzduch se vlní břišní tanečnice se valí proudy světla kalí jen kouř z fakin poeticko-atraktivních cigaret, Linda hulí Temelín. Na vlakáči zčistajasna tri borci. Wow. Čtyřicet let v průměru, jeden Rambo, druhý bez nohy, třetí s šátkem kolem hlavy, a koukají tak vyjeveně, nejenom, že nemají ani cent, ani grešli, ani po piči drogy, ani nic, co by se dalo prodat, nebo aspoň vyměnit za prodejné, ale taky svým vzhledem zjevem výjevem přitahují pozornost konvenčního okolí, nezvyklého na tyhle ty úlety, no prostě chodí a sbírají nedopalky vodpadlý po zemi vodprásklých duší, co se zaboha nechtějí vodprásknout, tak hulí, hulí kouří pálí, vyhazují zbytky toho hnusného hnusu po dlaždicích napodobeninách mramoru betonu kachlíky. Ona stojí, a tak normálně, jak nacvičeně, modlářsky kecá cool Linda se světem, kouření přenechává dnům unaveným denním ruchem, a on povídá: slečno?

Ten Rambo nasvalenej silák potulně se válející vesmírem oči tupý upírá: slečno, nemáte na vlak?

mlaskne. No, a na vlak kam jako?

No to je jedno kam, prostě na vlak.

No tak to teda vážně nemám.

Tak tam chodili a sbírali a najednou tam lidi oči vyvaleny znechucený zrak obrací z odporných bezdomovních pobudů a tak security tam. Vtrhli tam a žena muž nalakovaný a bez objednání a naprosto spontánně začali pakovat pobudy z boudy, vemte na ně popruhy a smočte smažte hlavy v oleji, oni se brání a ten Beznožka se dusí a kulhá směrem okolo-pryč doprava doleva se díváje stále na cestě o jedné noze ukulhá od fízlů. Pánové, budete muset ode-

jit. No security žvejká slova plive na zem krká slabiky a Beznožka, rudý v lících, v těch ulicích Brna podotknul vulgárně poznámku neslušnou a tomu fízlovi normálně vyhrožuje: Drž hubu! Pardon, Rambo zasahuje, on je kamarád trochu agresor. A tak se vznáší konflikt k nebím zasraným, pajdá nasraná Pajda kolem.

Slečno?

Prosím vás, nemáte pro kamaráda cigaretu? On to bez toho nedá...

No mám.

A dala jim tu cigaretu.

Mariana Habermannová

» **KDY KDE CO ANEB MUST GO**

ŘÍJEN

25.-30.: 26. MFDF Ji.hlava 2022

27.-28.: MINT Market Jihlava PODZIM

27. v Etage: K.O.P.R.

LISTOPAD

5. v Etage: POOK, ZVLN, Jungiez

7.: Dark Time Sunshine

10. v OGV: Nekonečný svět fantazie Pavla Čecha

14. v HDJ: Anna Kolchina Quartet

15. v OGV: Šárka Trčková a její "žáci"

15. v OGV Alternativa: Nazli Kaya – Mimochodem

15. v OGV IGLOO: Magdaléna Manderlová: A všechno je náhle pták a chce odletět

23. v DKO: Radůza

25. v DIODU: BLACK BOX MARKET

26. v DIODU: 58G

PROGRAM 2022 STÁLÉ VÝSTAVY

M B 2 4

Do 30. 11.
Světlo, Objekt a prostor.
Otevřeno každou středu.
Od 15.00 do 18.00

2. 11.
Výtvarná dílna
Dušičky
13.00

9. 12.
„Od konceptu k dermisáži“
Seminář Jana Vítka,
produkčního v MeetFactory.
Od 9.00 do 12.00

VEČERY

4. 11.
Literární večer
18.00

18. 11.
Literární večer
18.00

24. 11.
Filmový večer
19.00

VEČERY S UMĚNÍM

29. 11. a 13. 12.
BEN
19.00

6. 12. a 20. 12.
ADAM
19.00

MATKY BOŽÍ 24
JIHLAVA

SEMINÁŘ
Světlo, objekt a prostor
Stálo: Jihlava-Helenín

» **MOTÝL**

NA POKRAČOVÁNÍ

Občas, jak jsem se motával domů ulicemi, které tou dobou osvítily jen zřídka pouliční lampy, zahlédl jsem toho více než dost, dokonce si myslím, že vím o lásce více, než většina dnešních pubertáků a nezmění se to, většina z nich teď za lásku považuje skutečně to, že se spolu vyspí, místo toho, aby se třeba prvně poznali, bohužel to tak bude probíhat ještě dlouho poté, co už budu starý, nebo zemřu. Matka mi jednou, když jsem byl v podnapilém stavu, řekla: „Prosím tě, je ti teprve šestnáct, však ty ani nevíš, co to láska je.“ Uhm ano, už jednou jsem o tom začal mluvit a možná má pravdu, co když skutečně ještě o lásce nic nevím a musím se ještě hodněkrát spálit? Ale i tak se vás taková slova dotknou. Dneska už se

pomalou plní takové ty povídky, co psaly holky ve dvanácti, kdy se seznámí s nějakým svým idolem na jeho koncertě a on se do ní zamiluje a v patnácti spolu mají svatbu a děti, nepřeháním, vážně ne. Jelikož dnešní děti o to opravdu přichází někdy ve třinácti či ve čtrnácti, a pro mě osobně v mých šestnácti bylo ještě brzo a říkal jsem si, že bych si mohl klidně počkat. Ale takové věci někteří pochopí, až když jsou starší, nikdy jsem se však nepohyboval v tom okruhu lidí, co by to někde vyřvávali, ačkoliv jich v mém okolí bylo více než dost. Nikdy jsem to však nesoudil, ani sex na jednu noc, lidi vždy musí sami udělat něco, co je utvrdí v tom, že to není dobře, minimálně ne pro jejich psychiku. Otevírám témata jedno za druhým chaoticky a neorganizovaně, jenže to je přesně můj styl, avšak pokud toto někdy bude čist někdo, kdo mě vůbec neznal, tak to asi stěží pochopí, jelikož jsem byl vždy dost složitý člověk na to, aby někdo věděl, jaký ve skutečnosti jsem.

John Benz 7.6. 2015

Emi Tin

Přední strana:
John Wayne Gacy
Anna Janiková

Uvnitř:
Destrukce ke štěstí
Natálie Plocková

Sperma společnosti
Sabina Filová

Své příspěvky posílejte na e-mail:
redakce.symfonie@seznam.cz